

være Grund til udtrykkelig at nævne, der kunde ydes Bidrag til, burde ogsaa nævnes det Tab eller den Beskæring af Indtægten, der paaføres Flæskeproducenterne ved Maksimalprisen paa Flæsk, naar denne er lavere end den engelske Markedspris. Man billiger fuldt ud Bestræbelsen for at skaffe Befolkningen Flæsk til en nogenlunde rimelig Pris, men man finder det urigtigt, at en saa betydelig Byrde, som det jo er for dem, der producerer Flæsket, naar de ikke faar nogen Erstatning for Tabet, alene skal bæres af Landbruget, som hidtil har været ene derom. Det er i Virkeligheden en Beskatning af Landbruget eller rettere en Beskæring af de Indtægter, Landbruget kunde have haft, en Beskæring, der andrager ikke faa Millioner. Vi synes, det er rigtigt, at der ogsaa kan tages noget Hensyn til dette Forhold ved de Bestemmelser, der omhandler, hvilke Foranstaltninger de fra Skibsfarten indkomne Bidrag kan anvendes til. Man har derfor i § 1, 2det Stykke, foreslaaet, at der ogsaa skal kunne gives Bidrag til Udligning eller Formindskelse af det Tab, som Flæskeproducenterne lider ved den hjemlige Maksimalpris paa Flæsk, naar denne er mindre end den engelske Markedspris. Maa jeg samtidig sige, at naar vi i § 1 har opstillet forskellige Foranstaltninger, som vi mener, Bidraget først og fremmest bør anvendes til, saa er dermed ikke antydet nogen Prioritetsorden for Anvendelserne; de er alle sammen sideordnede. Bidraget kan lige saa godt anvendes til det sidste som til det første eller omvendt; det vil bero paa, hvad Indenrigsministeren og efter vort Forslag begge Tingenes Finansudvalg mener er det mest paakraevende at yde Bidrag til. Endvidere kan der efter vort Forslag ligesom efter Regeringens Forslag ydes Bidrag til andre Foranstaltninger, som er trufne under Indenrigsministeriet i Anledning af Dyrtiden, hvis Bidragsbeløbet kan strække saa langt.

Medens man saaledes i Princippet kan billige Lovforslagets Bestemmelser med Hensyn til Anvendelsen af det indkomne Beløb, kan man ikke finde det rigtigt, at Lovforslaget giver Indenrigsministeren Ret og Magt til alene at bestemme over, hvordan Anvendelsen skal være. Den højtærede Indenrigsminister sagde ved Lovforslagets 1ste Behandling her i Tinget, at det selvfølgelig ikke var hans Tanke, at han vilde gøre det alene; han vilde oprette et

Raad, som han vilde have til Assistance med Hensyn til den rette Anvendelse etc. Det tvivler jeg ikke om; men jeg mener kun, det er urigtigt, at det efter Lovforslaget lægges alene i Indenrigsministerens Haand. At Ministeren vil anvende Beløbet paa en god, praktisk og hensynsfuld Maade, saa vidt han kan skønne, tvivler jeg ikke om; men jeg mener alligevel, at det er en Fejl ved Lovforslaget, at det ikke har Bestemmelser i den af mig nævnte Retning. Derfor har vi foreslaaet, at Bestemmelse om, hvordan Bidraget skal anvendes, kun skal kunne tages med begge Tings Finansudvalgs Billigelse. Endelig har vi foreslaaet, hvad jeg vist allerede har nævnt, at Lovens Varighed skal begrænses til et Aar. Naar det er Nettoindtægten, som lægges til Grund, finder vi det rigtigst at have en aarlig Opgørelse, saa kan Indtægten blive opgjort efter sædvanlige Regler, og man faar et bedre Grundlag at gaa ud fra end ved maanedlige Opgørelser. Dernæst finder vi ogsaa, at under de nuværende højst usikre Forhold er det urigtigt at give en saadan Undtagelseslov en længere Varighed end højst fornødent, og vi har, som sagt, derfor foreslaaet, at denne Lov kun skal gælde for Skibsfartens Indtægter i 1916. Om Loven saa til sin Tid skal forlænges, er et aabent Spørgsmaal, det vil bero paa, hvordan Forholdene til den Tid ligger.

Endnu skal jeg kun med Hensyn til Ændringsforslaget bemærke, at vi for Overskuelighedens Skyld har foreslaaet en ny Affattelse af Lovforslaget, og vi stiller derfor kun eet Ændringsforslag, men de Afvigelser fra det foreliggende Lovforslag, som vort Ændringsforslag indeholder ud over dem, jeg har nævnt, er ganske uvæsentlige, og dem behøver jeg ikke nærmere at paapege.

Som oplyst i Betænkningen, er der indkommet en hel Del Andragender, saaledes fra Bestyrelsen for den danske Købstadforening og en Række enkelte Kommuner med kommunale Gasværker om Statens Hjælp til Fremskaffelse af Kul. Disse Andragender er imødekomne, idet vi mellem de Foranstaltninger, som Bidraget skal kunne anvendes til, udtrykkelig har nævnt Kul; hvor meget der kan blive at fordele paa Kullene, og hvor meget det kan sætte Kulpriserne ned, er et andet Spørgsmaal, som jeg ikke finder Anledning til at komme ind paa, man ved jo heller ikke, hvor stort Provenuet bliver.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa